

vel skulde vogte os for bestemte Forslag, og han sagde overordentligt elskværdigt, at vi vovede ikke at fremsætte Forslag, og at det var Talemaader, naar vi siger, at vi ikke kunde udarbejde disse Forslag selv, thi vi kunde have faaet Hjælp fra Administrationen, og denne Hjælp fra Administrationen vilde straks paa staaende Fod have skaffet os Oplysninger. Deroverfor maa jeg sige, at jeg personlig har en anden Erfaring fra den Gang, jeg sad i Arbejdet med dansk Toldlovgivning fra 1920 til 1924, med de mange Toldlovsforslag, som var fremme den Gang. Vi fik Hjælp, men kun ikke paa staaende Fod, fra Administrationen. Jeg komplimenterer vor Administration i saa Henseende. Men at man skulde kunne skaffe Oplysninger, tilrettelægge praktisk Toldlovgivning paa staaende Fod, det er jo en Frase. I øvrigt synes jeg, at hele denne Talemaade belyser sig selv. Den højtærede Regering har haft 2½ Aar til at udarbejde det Lovforslag, der nu foreligger til Afhjælpning af Krisen, og vi kan ikke en Gang faa en to-tre Dage til Raadighed til Forslag, der skulde omarbejde dette meget luftige og skitse-mæssige Forslag til et virkeligt effektivt Værn og Hjælp for dem, der er ramt af Krisen. . . . (Afbrydelse af Trier), uden at man haaner os og gør Nar af os. Jeg spørger: hvad har Regeringen selv fordrevet hele den lange Ventetid med, hvori de kriseramte Virksomheder, den kriseramte Produktion ventede paa Hjælpen.

Det ærede Medlem Hr. Trier afbrød mig og sagde, at vi har ikke snakket om det, og heller ikke fremsat Forslag herom. Enhver Debat, ethvert Forsøg fra vor Side, med at komme ind i en mere saglig Forhandling i Udvalget, er blevet tilbagevist stærkt og kategorisk; der maatte overhovedet ikke tales Told.

Som Slutning paa disse Bemærkninger kunde jeg have Lyst til at fremsætte følgende Udtalelse. Vi ansaa det altsaa for haabløst at sætte det Arbejde i Gang, som hverken Tiden, Lejligheden eller Forholdene tillod os, at udarbejde et virkeligt udtømmende Forslag. Det skulde ikke være Meningen, at alene Tekstil- og Skotøjsindustrien skulde hjælpes, det skulde være til Hjælp for alle, der kunde hjælpes i denne Situation. Men hvis der levnes Tid til tredje Behandling eller „til Sagens videre Gang“, som det hedder, vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, om han i saa Tilfælde vil lade Administrationen hjælpe os, og om han modtager herhenhørende For-

slag. Thi den Opfordring, vi har rettet til den højtærede Regering om at komme med Forslag, den kan vi udmærket godt, hvis man giver os Tid og Lejlighed dertil, rette til os selv og selv besøge Arbejdet, og derfor vil jeg spørge Ministeren, om han, hvis Forholdene udvikler sig saaledes, vil modtage et saadant Forslag. Men hvis Ændringsforslag, hvis Toldlovsforslag overhovedet fra vor Side kun skal fremsættes, for at ogsaa Socialdemokratiet skal kunne falde over os og paadutte os alle mulige Toldbeskyttelses- og toldfantastiske Hensigter, ja, saa er det tilladeligt, men saa forstaar jeg blot ikke den uendelig store Harme, der er vendt imod os, fordi vi ikke har fulgt den Vej, som Ministeren saaledes gerne vilde have os ind paa.

Einer Jensen: Det var en mærkelig Forklaring, det ærede Medlem Hr. Drachmann gav af sin Medvirken i Udvalget, at der ikke havde været Tid for de Konservative til at udarbejde Forslag. Det var ogsaa en mærkelig Udtalelse, det ærede Medlem sluttede med, at det kunde ikke falde de Konservative ind at udarbejde et Forslag, for at Socialdemokraterne skulde kunne faa Lejlighed til derigennem at falde over dem. Saa sig dog hellere ærligt, at det er ikke andet end et Postulat. Thi naar de siger, at de ikke kan finde den Medvirkning hos os, som er nødvendig, er det kun et Postulat. Ligesaa mærkelig forekommer mig det ærede Medlems Paastand om, at vi i Udvalget ikke har vist Forhandlingsvillighed. Det ærede Medlem har dog i adskillige Timer diskuteret Toldlovsforslag, men ikke et eneste Øjeblik har der været Forslag fremme fra det ærede Medlems Side — end ikke skitse-mæssigt, saaledes som det ærede Medlem plejer at betegne Regeringens Forslag —, det havde dog været rimeligt, hvis man havde ønsket, at vi skulde gaa ind i en Forhandling.

Hvad det ærede Medlem gør nu, er ikke alene, at han søger at hindre, at man kommer de arbejdsløse til Hjælp, men det ærede Medlem og hans Parti bidrager endog til at forøge Arbejdsløsheden ved at nægte deres Medvirkning til en Udvidelse af Statsboligfonden med 7 Mill. Kr. Altsaa Talen om, at de danske Arbejdere kan hente deres Hjælp hos de Konservative, er — det har de Konservative nu her leveret Beviset for — intet som helst andet end et Forsøg paa at besnakke, og Beviset ligger deri, at man nægter at medvirke til, at der til Raadighed for Boligbyggeriet